

16 ря господарь-тъ ти. Не е добро това нѣщо което стори ты: живѣ Господь вы сте достойни за смърть, понеже не упасихте господаря си, помазаникъ-тъ Господень. И сега, виждте дѣ е копие-то на царя, и кърчагъ-тъ съ воджъ-тъ които бѣхъ при главжъ-тъ му: И позна Саулъ гласъ-тъ Давидовъ, и рече: "Твой-тъ гласъ ли е, чадо мое Давиде? И Давидъ рече: Мой-тъ гласъ е, господарю мой царю. И рече: "Защо господарь-тъ ми гони така рабъ-тъ си? какво съмъ сторилъ? Или какво зло има въ рѣкжъ-тъ ми? И сега нека чуе, молижъ, господарь-тъ ми царь-тъ думы-тъ на рабъ-тъ си: Ако Господь "та подигнжъ противъ мене, нека приеме жъртвжъ; но ако сж человѣчески сынове, тѣ нека бжджтъ проклѣти прѣдъ Господа: "защото мя испѣдихж днесъ да нѣмамъ съобщеніе о въ наслѣдіе-то Господне, и казувать ми: Иди, служи на други бокове. И сега, нека не падне кръвта ми на земіжъ-тъ прѣдъ Господа; защото царь-тъ Израилевъ е излѣзълъ да търси "еднж бѣлжж, като кога гони нѣкой еребичж въ горы-тъ.

21 И рече Саулъ: "Сърѣвшихъ: върни ся, чадо мое Давиде: защото нѣма вече да ти сторіж зло, понеже душа-та ми "быде днесъ многоцѣнна прѣдъ твои-тъ очи: ето, безуміе сторихъ и голѣмж грѣшкж направихъ. И отговори Давидъ, и рече: Ето царско-то копие: и нека мине единъ отъ момщи-тъ и да го земе. "А Господь да отдаде всякому споредъ правджъ-тъ му, и споредъ вѣрность-тъ му; защото тя прѣдаде Господь днесъ въ рѣкжъ-тъ ми, но азъ не рачихъ да туріж рѣкжъ-тъ си на помазаника Господень. Ето прочее, както животь-тъ ти быде днесъ многоцѣненъ прѣдъ очи-тъ ми, така и мой-тъ животь нека бжде многоцѣненъ прѣдъ очи-тъ на Господа, и той да мя избави отъ всички-тъ скѣрби. Тогдашъ рече Саулъ Давиду: Да си благословенъ, чадо мое Давиде! ты непрѣмно ще извършишь велики дѣла, и "наистинж ще ся прѣукрѣпишь. И Давидъ си отиде въ пѣтъ-тъ си, а Саулъ ся върнж на мѣсто-то си.

ГЛАВА 27.

1 И рече Давидъ въ срдце-то си: Най сегошъ ще погыжъ единъ день отъ рѣкжъ-тъ на Саула: нѣма по добро за мене, освѣнъ да ся отгървжъ поскоро въ Филистимскжъ-тъ земіжъ: тогдашъ ще ся отчае

к Гл. 24; 17.
 л Гл. 24; 10, 12.
 м 2 Цар. 16; 11. 24; 1.
 н Втор. 4; 28, Псал. 120; 5.
 о 2 Цар. 14; 16. 20; 19.
 п Гл. 24; 15.
 р Гл. 15; 24. 24; 18.

с Гл. 18; 30.
 т Псал. 7; 8. 18; 20.
 у Быт. 32; 28.

а Гл. 25; 13.
 б Гл. 21; 10.

Саулъ отъ мене, и ще ся напустне да мя не търѣи вече по всички-тъ прѣдѣлы на Израиль: така ще ся отгървжъ отъ рѣкжъ-тъ му. И станжъ Давидъ, та "прѣминжъ той и шесть-тъ стотинжъ мжжіе които бѣхъ съ него, "при Анхуса Маоховъ-тъ сынъ, царя на Геѣв. И останжъ Давидъ съ Анхуса въ Геѣв, той и мжжіе-тъ му, всякой съ домородіе-то си, и Давидъ "съ двѣ-тъ си жены, Ахиноамъ Іезраелкжъ-тъ, и Авигејжъ Кармилкжъ-тъ Наваловжъ-тъ женжъ. И възвѣстихж Саулу че побѣгнжъ Давидъ въ Геѣв: "за това не го потърси вече.

5 И рече Давидъ Анхусу: Ако съмъ намѣрилъ сега благодать прѣдъ очи-тъ ти, нека ми ся даде мѣсто въ нѣкой отъ полскы-тъ градове, да сѣдѣ тамъ: и зашто да сѣди рабъ-тъ ти съ тебе въ царскій-тъ градъ? И даде му Анхусъ въ тойзи день Сиклагъ: за това Сиклагъ останжъ на 7 Іудины-тъ царіе и до днесъ. А число-то на дни-тъ, колкото сѣдѣ Давидъ въ земіжъ-тъ на Филистимцы-тъ, быде една година и четыри мѣсеца.

8 А възлазише Давидъ и мжжіе-тъ му, та нападахж "вързъ Гессурійцы-тъ, "Геэрейцы-тъ, и "Амаличаны-тъ: зашто тѣ бѣвжъ отъ старо врѣме жители на земіжъ-тъ, "отъ входъ-тъ на Суръ, и дори до 9 Египетскжъ-тъ земіжъ. И поразяваше Давидъ земіжъ-тъ, и не оставяше живѣ ни мжжъ ни женжъ: и земаше овцы, и говеда, и ослы, камилы, и дрехы: и като ся вращаше, дохождаше при Анхуса. И говорыше Анхусъ Давиду: Дѣ направихте нападеніе днесъ? И отговаряше Давидъ: Кѣмъ югъ на Іуджъ, и кѣмъ югъ на "Герамеллицы-тъ, и кѣмъ югъ "на Кенейны-тъ. И ни мжжъ нито женжъ не оставяше Давидъ живы, да донесжтъ въ Геѣв, и думаше: Да не бы да възвѣстятъ противъ насъ, и кажжтъ: Така прави Давидъ. И такъвъ бѣше обычай-тъ му, прѣзъ всички-тъ дни колкото сѣдѣ въ Филистимскжъ-тъ земіжъ. И вѣрваше Анхусъ Давида, и казуваше: Той направи себе си съвсѣмъ омыренъ на людіе-тъ си Израиля; заради това ще ми бжде рабъ вынжжъ.

ГЛАВА 28.

1 Въ онѣзи дни "сбрахжъ Филистимци-тъ воинства-та си за да излѣзжтъ да направятъ бой противъ Израиля. И рече Анхусъ Давиду: Да знаешъ извѣстно, че ще излѣзешъ съ мене на бой-тъ, ты и мжжіе-тъ-ти. И рече Давидъ Анхусу: Ты на-

в Гл. 25; 43.
 г Вижъ Ис. Нав. 15; 31. 19; 5.
 д Ис. Нав. 13; 2.
 е Ис. Нав. 16; 10. Сжд. 1; 29.
 ж Исх. 17; 16. Вижъ Гл. 15; 7, 8.

з Быт. 25; 18.
 и Вижъ 1 Лѣт. 2; 9, 25.
 і Сжд. 1; 16.

а Гл. 29; 1.